Nº 16 Barcelona 30 de Juny de 1897 Any 1er

El Tiberi

Festa Major

Revista

Quinçenal ab

Ninots Tot

C

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

IL TIBERIO
Al apreciat suscriptor
de esta popular Revista
li desitjem bona vista
per que vegi ve el color
Ademés Salut y Sort
y que fasi bonas obras
li desitjem de debó
y si pot ser Regidó
que no sigui, pues ya se sap
que siguiame, fen lo rap
guañas més que no pintan
pues de Cuadros, al Encant
ne está plé, com ya se sap
Enfi dexem los concells
pues de'ls jóves, no son bons
aixo dexemho pe'ls vells
que'ls saben donar... millo
y adiuet de cort el saludo
que envia la
REDACCIÓ
30 Juny

Nº 16 30/6/1892

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

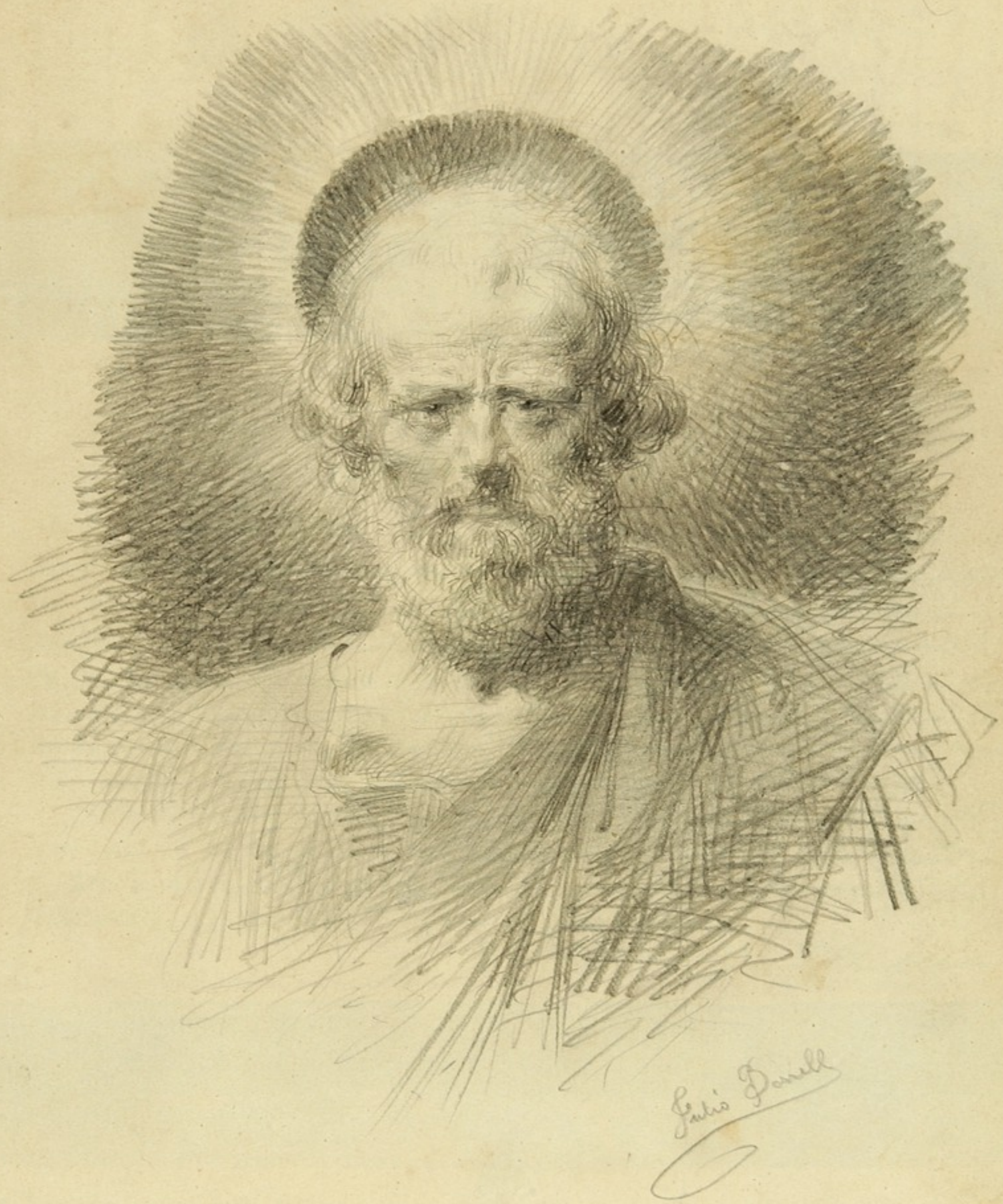
Giulio Donnell

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

AVIS

¡As fa saber....! á las bellas y innumerables suscriptoras y als constans y numerosos suscriptors que sé sorprén per hora la secció "Salá Parés y Comp.ª" Primera, perque l redactor Marián del Tupí, encarregat de dita secció, marxa á Puigcerdá (per hora tambe) perque despues vagi á San Joan del Herm, (axo si las cosas s'acaban d'arreglar) y segona perque 'm aquesta calor que fa no, s'expresa res de bó.

Sense res, mes á dirlos as despedex al "Salá Parés y Comp.ª" hasta pasada la calor, saludanlos y desitsanlos molta fresqueta; 's repetex de vostes segura servidora.

q. b. s. p. La Redacció

Tupí

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

Recòns Historichs

Com que 'n aquet número me toca fer un Recò Historich, res mes apropòsit ya que alun heroi d'ter Sant, que recordarten un que vaise tenir fa un any, à causa de las llenminadunas que 'n nos donar, y que 'n en va fer passà uns cuants dias malament, y gracias à una purga ò sino ha horas de are potser faria alguna Revista en compañia de algun veraneante dela Necròpolis de "Can Amis" ¡¡ Y quin Recò vaise tenir, pues encant un no li esta fet y per camprometisté de aceptar lo que li donan ni ya un tip, y sobre tot si son llaminadunas que atipan tan, yo esta clà ò vaise aceptar per que suposa que yo no hagués aceptat, tu alumias tinguit

un disgust, y el men ventrell se'n hagueva resentit y despues allo de fumar cigarros ab cinturon..... vaixa que encare(n sembla que mi trobi.

Van ser tantas las cosas tevas que vareix arreglegà per lo ten Sant, que tant sols me recordo, de la estretor de ma que en vas dumar al venret als voltans de la Catedral cuant ens varem trobar per fecilitar à un altre tocayo ten, despues al obrir el Concell me vas donar una trepitjada al nel de Goll que(n vas fer veure las estrellas... Despues de haber cumplert com à bons deséples y de haber fet los cumpliments

de rubrica ens van fer entrar al menjador y aga madurisca Cartas, Vins etc etc. res vem despreciá, despues surtim y ens partas al ten ex-taller, y en comidas ab anis, que per cert se'n en van encarimà els badells, despues en vas dumar so tantas al billar, Absenta, y vaixa à que recordar lo que(n feres sufrir aquell dia, sols se que al vespre pesaba 10 kilos més y que tot me venia estret y ya no vaix fer res més debò, fins que la ciencia, en va pendre pel sen conta y als pochs dias estaba en disposició de pasa un altre San Pere

Per aixo desea que recordi aquet Recó que encare que(n fos perjudicial pel cos, de bona gana el tornaria à passá contal que fos assistit per algun Galeno Romá

R del Molinar

BIBLIOTECA DE CATALUNYA BC

LA VERBENA A BELLAS ARTS

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

ACTUALITATS

—Adeu, noy que vas distret
— De ahont venstan alegroy
—De casa un Pere, renoy
que nivegut de Xevet

—Ab mi se acabat lo arros
cada any també el celebraba
més lo amich que enconvidaba
à Roma à tocat el dos

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

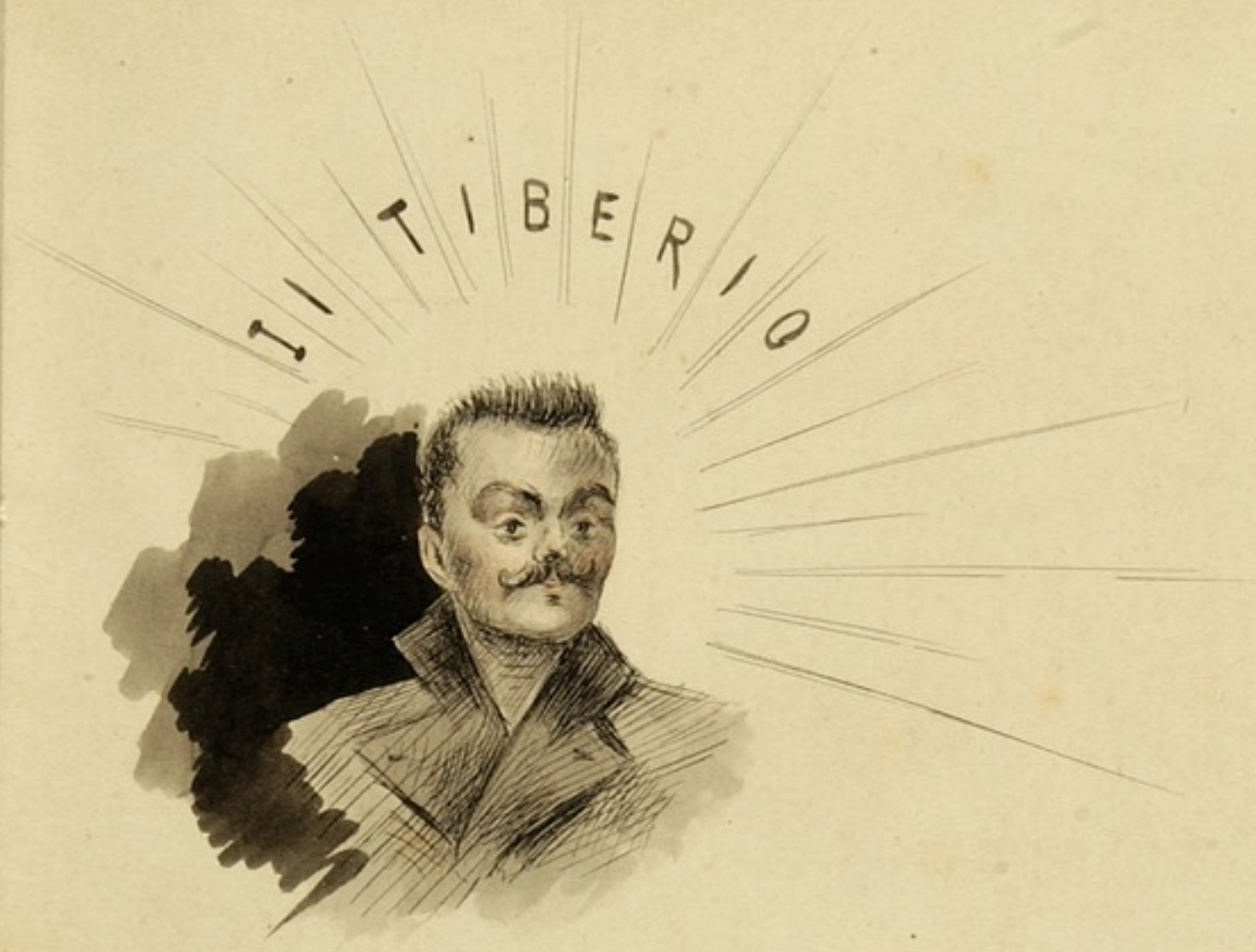

Perdona amics lector que sia tan laconic ab un numero tan gran com ha de ser aquest pues es la festa major com si digueim de la nostra redacció. Pero Deu y lo temps s'han encarregat de fer desbaratja tota la feria interminable de plans que havia fet per aquest numero.

Jo sols sabia escriure alegre m' han robat l'alegria - ya no se escriure. Per demes ahuy no es dia de estar trist debau tem pues podria contagiarset la tristesa y fora una llastima que pel ten San Antigim trist tenim gracias a Deu totas las condicions per estar alegre

Respiro pues ab alegria divertimiento y per tanto trauo com yo dintchate per un millor temps y perdona que cacati pues no puden hermanar alegremen mes val que no digui res.

Rep mis felicitacions d'aquest amics que sabs t'aprecia de veras.

Pasqual Cornet y Pallares

Nota. Si puchs fer algo que nos siguin paraulas ó fare en honor ten tota la que pugui ———

C.

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

Lo Patró del "Tiberi"

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

APUROS PER SANTÉ

Mirin am quin compromis y apuro estich! aquet mati rebo ma paper, que im lletra de motllo deya im un costat. "El tiberio" "Redaccio" y mes dall am lletra de ma 's llegia.
"S'acordat que 'l numero 30 de Juny (encar

que surtó una única tart no 'n fa-
sin cas) han de ser articcles parlan
del San den Pere de lo contrari. etc. ect.
I, hara aqui 'm tenen ún ami apurat,
apuradissim, sense saber que dir. Que
parlarém den Pere?, felicitanlo per al seu
San?, no, perque 's pensaria que 'l felicito
per al any que ve, ¿que si li à probat for-
sa, que si 'm barba estaba mes guapo que
sense, que si li proban als macarronnis?.
No vaja axo no ho dich, primera, perque zan
companys de redacció que aquestas cosas las
saben fer am molta sombra y yo no se
per quin cap comensar y segona perque
'm la calor que sento y sobre tot fa 'n al
meu (y de vostes) taller, estudi, colo-
mar ó cuarto de mals endreços, com vulgin
dirlo, no pot venir l'inspiració ni cap idea
propia ni pasabble. ¡Ay...!! quina calor
qui pogues llamar á un San Joan que
yo conech y éll am conex ami pero ¡ay
senyor!! no pensem am San Joan si
no 'ni San Pere que es del que tenim
de parlar, y ya que cap idea nova ni me-
va sa m'acut vatx a explicar un cuen
to que 'm van contar de San Pere porter
del Cel y que aseguran ques es historich y
á mes te un fondo mol moral y virtuos
y axis compliré 'm al dever de redactor
y tuti contento (paraula italiana). Atencio

que 's va á comensar.

Una vegada..... Hera una tarda de un dia d'istiu al sol as ponia y San Pere estava á l'entrada de la porteria acaban de sopar; tenia l porronet de vi blanch am fresch am una galleda y xerricova den tan en tan mientres s'acababa un troset de pa 'm una arengada á las brasas y un tomaquet: al seu gall pasejava per alli y picava las molletas de pa que quezan á terra; tot respirava tranquilitat y poesia, cuan despues de sopar as disposava ja San Pere á omplir la pipa va sentir que trucavan am mitxa por á la porta y al dini porter sense fer esperar anó obrir y va li van presentar adevan dos fulanos al que anava á primer hera un home alt, prim, groch, sec, bastan mal vestit, am la barba y als cabells ma sich llarchs. L'altra formava verdader contraste; estava mol gras, portava bigoti de xino, anava vestit de levita y mol carregat de joyas as veza que hera un aristocrata de debo. Al bon de San Pere sense donalsi temps de saludar va preguntalsi que volian y al que anava á devun al pobre va dir.- Pues venia, per si podria entrar al Cel.- Tal van li va contestar si sabia lo que 's necesitava y que dosseguida li contes las bonas obras que havia fet per abax al mon. - I mentres al altra 's disposava á explicarse, —

San Pere va encendre la pipa. — Tal pretenden
á entrar al cel va comensar á fer al discurs
d'admisio. — Jo-va dir-hera alla bax un
pobre artista y la gent segons dezan no ho fe-
za malamen, pero 'm tot y axo no 'ls va pri-
var de dexarme morir de gana. — Comensan
la meva historia diré que 'm vatx casar
que no tenia vint anys, enamorat del
tot, tingué la desgracia que lo cinch anys
s'am va morir la costella y com que l'es-
timava deveras no vatx pensar may mes
am cap dona, y viscut per al art. — Mi sacri-
ficat sempre per als demés y det tan bé com
y pogut. — Las meras bonas accions las vatx
á dir am cuatre paraulas. — Citaré no mes
ocs que 'm semblan mes apropsit. — Esta-
ba jo á la última pregunta no tenia
ni un centim pero estaba acaban un
cuadro, que un comerciant am va dir
que m'al pagaria mol bé. — Pero 'n aquet
entremitx va venir la dona d'un amich
meu, dienme, que l'seu marit havia mort
y as quedava a la miseria sens ni un bos
de pa per donar als fills ni dines per ente-
rrarlo. — Al cuadro aquell que 'm comprava
estava acabat, jo no tenia ni un cen-
tim, li vatx donar al cuadro, s'al va
vendre y va tenir dines per enterrar al
marit per donar pa 'ls fills y vive

algun temps decentemen y pagar tots als deutes.- Jo m'vata arreglar com vata poguer.- San Pére de haversel escoltat tot pegan pipadas y tirán al fum enlaira ra dir, axo es poca, cosa no ya res mes.- Y al artista continuá.- Una nit estava l'teatro y tot de un plegat va declarase un foch espantos, tota la gent fugia espavorada y casi tots als homes donavan trompadas y pasavan per sobre las donas per sortir mes aviat.- Jo lo primer que vatx fer va ser agafar una mare y una filla, una mena petita, y sortir al carrer, un cop á salvo ya ellas, sentia 'ls crits horrorosos dels que 's cremavan, allo hera un forn, pero vatx entrari vatx tornar á sortir am gent als brassos y axo 'l vatx repetir hasta que l'ultima vegada, no vatx sortir per las mevas camas, per vort un bomber m'va poguer treure bastán mal ferit.- Vatx curar, pero mingú 's va enterar de que yo hagues salvat á cap persona, ni yo vatx cuidar de dire, tot-hom as pensava que yo, com mols no havia poguut sortir.- Als diaris parlavan de una home que havia salvat á molta gent y desaparegut despres, y va 'l buscava per recompensarlo.- Jo vatx callar.- San Pére continuava fumant y no encara

convensut.- Al pobre va continuar.- Un altra dia yo havia anat á pintar al mar mol demati.- A redera men venia un pobre vell pescador de canya; passava per sobre unas rocas, cuan de pronte ~~se~~ rellisca un peu y cau l'mar y si ofegava s'ofegava sens remey, estavam sols als dos ningu 'ns veya yo casi no sabia de nadar, peró m tot am vatx tirar al aigua y despues de mols esfossos vatx trenhel.- Ell suitx mort, yo m la panxa mol plena y de resultas vatx tenir una malaltia que per poch si no m costa la vida.- Tres mes, nos dire San Pere, si no que y donat tots als pneus pochs diners als pobres, mi pastit al meu menjar am al que tenia gana y fet tot al bé que y posut y creyut sempre m'han y no dich mes vos saben tan com yo lo que y fet, si soch prou bó per entrar al Cel, que sigui desseguida ó si no desanganyaumel.- San Pere despues de meditar, un rato; va dir; Ma alegro mol de que no agis dit cap mentida, ya se quel es cert tot lo que to dit y at dich que t' ats aportat bé, pero t tinch de dir una cosa: ¿tu no anavas gaire á la iglesia ni confesavas ni combregavas mol sobin y axo está mol mal fet.- Perdonaume San Pere que vos repligui- digué l'artista- yo no anava gaire á misa perque m creya que tan se podia resar desde la Iglesia y que tan valian als preus com desde un altra puesto y que axo de confesarme ja ho faria mes sobin aqui dal y yo m creya d'aquesta manera

hanar bé si m' y aquivocat perdonam-
me.— San Pére no va dir res—. Pero ja sa-
ben,— continuá 'l pobre—; que las meves oza-
cions, fora ó dintre de la iglesia, no heran
apresas de memoria; com s'apren una can-
so,— si no que heran sortidas dels fons
del anima y ditas no com una maqui-
na, si no m' fé verdadera; saben tam-
bé que totas las meves accions an sigut hon-
radas y trobába* que no y havia nece-
sitat de hanar tan sovin á la iglesia
per complir..... Com va arrivar an
aquet punt del discurs San Pére 'l va inte-
rompre, diendi.— Calla, calla ya la te-
va boca, no vull dite si tens ó no raho
pero tú per als teus merits tens dret á entrar
al Cel, entra asentat an aquet banquet
y ven un traguet de vi fresch si estas
cansat del viatge, mentres tan jo des-
patxo 'm aquet altra Sulano y despues
t' acompanyare á dintre y at portaré 'm
la teva dona que fa mol temps que ta es-
pera y pots contar l'alegria que tindra 'm
venret y per si seren tots dos ditxosos.— Y al
artista mentres tan xerricava ya dintre
'l Cel.— San Pére comensa á fer examen
del pretendin aristocrata.— Al sol s' ha-
via ja post del tot al gall ya havia a-
niat á dormir San Pére continuava lu-

mán y al rich va comensar al seu discurs, que al sabrá qui tingui la paciencia de llegirlo y vulgui saber al fi d'aquet quento.— Comensa axis—. Si aquet pobre home entrat al Cel, com mes no y puch entrari yo?—. Comensaré per dirvos que mi gastat mes de 60 mil duros am un asil per als pobres alli no lo falta res tenen hasta comoditats y poden albergarse mes de mil pobres.— Que vos sembla Sant Pére, l'que acaba d'entrar, cita que ha regalat un cuadro yo y regalat sexanta mil duros, no vos sembla bé?.— Sant Pére tot llensan fum enlaire, va fer que no'm al cap.— Al rich tot extrampat va continuar á mes vatx per també unas pensions per als treballadors mes antichs de la meva casa per cuan estesin imposibilitats de treballar.— Sant Pére s'l mira despreciativamen y va rodar al cap.— Pués si axo encare no vos convens—continua— aqui va l'ultim que á la fosa vos convensara, yo com al men company de viatxe que está aqui dins també y salvat una persona.— Una tarde de primavera haviam sortit am una canoa del Club á brenar al mar, anavam la majoria,

joves y mozas, cuan de prompte una ret-
xalla de un fort fa der caure al mar
una senyoreta, jo sabia mol de nadar
vatx tirarma l'aigua y la tregué despues
de pochs esforços, agraïda d'aquesta ac-
cio va ser ma Esposa que va morir
la pobra y segun esta aqui dins.- Ber-
xo Sen Pere, ja veyen yo tambe y tal-
vat personas y si no tenia prou de
axo diré que y compler sempre be m
Deu y l'Iglesia y donat molts diners
am Monestirs y Parroquias y fet cons-
truir capellas y confesat y combregat
cada setmana y per fi porto la bo-
nedicciò del Papa de set Cardenals
y tretze Bisbes, amen dels funerals y
misas que s'resaràn per la meva
anima.- ¿Que m dien am tot axo?-
t'dich - va comensar - Sen Pere - men-
tres anava fumán que m'asombra la teva
barra: t'dich també que es veritat tot
lo que ts dit; pero vols recordarte m als
fins que ts fet tot axo?, no, pues yo ta ls
vatx á contar.- Escolta-. Al asil per als
pobres que t va costar sexanta mil
duros, al vas fer fé pensan no mes am
tu no m als pobres.- Vas comensar á pen-
sar com as podria parlar de tú y vas
trobar aquet medi com cualsavol altra..
Varas veure deseguida la bona cara

que posaria l'arquitecte encarregat d'la obra, vas ya sonriure am als bombos que t'donarian als diaris y que tota la gen arrabonaria de tú y tot-hom at coneseria. Com anavas á veure las obras tots als treballadors s'at trezan la gorra y pasavas per entremitx sense miartels y ja veniam pobres á besarto la ma y ó comportavas. — Despues com al asil va ser fet vas convidar am un banquet á totas las autoritats y periodistas y á mitxa ciutat; y tot perque? per sentirte las alabanzas que per forza ta havian de fer ja que tú pagavas y que per cert t'agradaban masa. Despues de tots als discursos, que tú t' haurias de donar vergonya de habertels escoltat, ya sabias que vindria, una ordre del Gobernador ante una creu, que per allí vax huseca mol, y tú no podias estar mes orgullos havias alcansat lo que volias. — Confesa hara que ni un sol momen vas pensar am als pobres si no que vas fer tot allo per satisfer la teva vanitat. — I axo no t'val per res ni n' habias de parlar. — ¡Mira la diferencia que d'axo 'm lo que va fer aquet pobre artista 'm al seu cuadro y ningú o va saberol. La cuestió de la pensio dels treballadors, va continuar al Sam-, ho vas fer perque en-

llemintis am l'esperança d'una bona bellesa
ls feyas treballar divuit horas diarias y ells no
dejan res y tú procuravas que no arribes cap á la
edat y als feyas treballar per cap diner perque ls
dejas que ls y guardavas per fetsi la pensio.—
Confesa, també que aquesta caritat t'ádonat
á guanyar mes de deu mil duros y que tú no
mes ts donat aquesta pensió m cinch traballa-
dors tots als demes ya t'ats cuidat de suprimirlos.
¿Que t'sembla, son bonas obras axo?—. M'extranya
que agis tingut barra mi per recordaro.— Encá-
se no es axo tot á lo menos aquesio salvat de
bona fé la persona aquella!.— Pero t recordas per-
que la vas salvar?.— Tú feya mol temps que vo-
lias casarte m aquesta noya y élla no t volia
á tu, no es que esteris anemorat es que sabias
que tenia mols mils duros y an á tú t convenian
recordat ben bé, de que l'acta que la vas veure
caure, varas midar mol fredement al perill
al premi, vas veure que l perill hera mol poch
y que l premi, segur fora l casamen y varas
alegrarte de que y hagues caigut, vas trema-
la sense cap esfors y la pobre noya pensanya
que havias exposat la teva vida per élla va
casarsa m tu y va ferte rich.— Ella hera
un angel am vida y hara ho es aqui l Cel,
pero ya varas cuidarte tu de matarla ben
aviat á disgustos, per fi ó varas conseguir y
vast quedarte m una gran fortuna.— ¿Aquest
es el cas de salvar una persona?.— La estas
fet una bona pesa, ya!.— Despues tocan

am la questió de cumplir am las lleys de Deu, no n'ats complert mi una.— Anavas á misa per fer al hipocrita y mentres estavas á la iglesia no pensavas may am Deu, resavas per que t sentis al del costat y ó dejas de memoria, com una maquina, sense fixarte en lo que dejas.— Am cuan á las capellas fetas y als dineis donats ó fejas per satisfer la teva vanitat, no per agradar á Deu.— Anavas á las professions y altras funcions religiosas com ab un teatro, per lluir al frach, las creus y las joyas.— Conferavas y de lo que parlavas en al confés, fera dels plans comercials, per vensa de quina manera podrias ferte mes rich.— Y at confregabas solsamen per hipocresia.— Axo es lo que ts fet tú alla vax y ya veus que no pots entrar, ni de mol tros, am al Cel: tú t pensavas que pasarias am aqui de la mateixa manera que alla vax, com al llop de la fabula, que per amagarse que fera llops es posava á sobre una pell d'ovella, y am aqui no pasa axo; t refiavas dels teus milions, am al mon segur que t servian per tot pero l'entrar aqui no's compre en cuartos si no sen ló.— Fixat am lo que va fer aquet pobre home, va donar tot lo que tenia, sense tenir res, va fer sempre bé y ningú may s'en va enterar, as va sacrificar de gust sempre per als demes sense cap cla-

si de lombo no mes al agraimen, anava poch á misa pero cumplia divinamen ana Deu y l'estimava, ¡s va casar per verdader amor com Deu mana y hara l'tornará á trobar aqui dalt y seran felisos per sempre mes.—

En cambi tú 't donat als pobres á las iglesias mols diners, estás mol beneit, pero t'entens de tornar avall per que aqui volem no mes gen d'anima pura que 'n fet hi sense saber que al fesin y que y trobin gust y que no y buscin recompensa, no hipocritas com tu.

An aquet pobre home per al mon li va anar mol malamen em á tu no 't podia anar millor, erats tot un personatse, pero 'n aqui dalt tot cambia; per axo ya ó sabs éll (senyalan al artista) as queda aqui dal tu t'entornas á avall.... y moy santa nit, no 't dono mes conversa per que ja es mol tart.

I san Pere despues de dir axo va tancar la porta resoltamen.

Al rich va quedarse 'm la vista fixa á terra, al cap de mol rato va comenar á baxar escalas avenie si l'Purgatori tindria millor acullida.

I mentres tan San Pere acompanyava cariñosament al artista cap a dintre l'Cel, hasta portarlo adevan de la seva estimada dona; la nit havia tancat del tot no mes turbaba l'silenci al can del gall y las patxadas de cuan tornava San Pere cap à la porteria, (despues de haver fet felis per sempre mes à dos personas), al cap de un rato ni aquet soroll se sentia sisquiera, tot era quietut y..... al quento tambe te ya quietut perque ja s'acabat.

Axò demostra que mols que aqui pasan per bons resultan à devan de San Pere, dolents com al rich, delquento, y mols que 'ls tenen per dolens, ò poc menos San Pere 'ls troba merits per poguer entrar al Cel com al pobre. Per desgracia diu San Pere que 's trova un molta gen com al hipocrita rich y mols pochs com al artista bo y d'aquesta manera ultima diu que tindriam de ser tots y que allavonsos aniriam be. Perxo procurem de sero.

Noys al quento esta acabat si no vos à agradat no es culpa meva si no del que ma l'va contar pero de totas maneras yo y compleat am l'ordre de la Redaccio, de parlar de un San Pere y valgui de totas maneras la bona voluntat.

Marian del Grupi

Lo Dia del Teu Sant

Jo no se que ho fa, pero sigui per lo efecte que t porto ò per que se arregla lo de Cuba el cas es que'l seguent lo teu Sant, cada any sento una verdadera satisfacció y hasta en sembla que'ls obsequis que't fan me'ls fassi à mi mateix !! qui habia de dir que aquets anys foras tan llunyi!! yo no vull creure com dilluns molts que hagueris marchat per no pagarnos res, pues yo ya se que à tu no et ve..... de una Absenta ni et baxarà.... la butchaca per uns cuants cigarros més ò menos, saps també per que espero el teu Sant, per que farè moltas tarjetas, y aixis

tot es negoci, en recordo
que ls altres anys en sabia
molt gran que no més
celebrem lo ten Sant un
cop cada dotze mesos

pues del
contrari
almenia
poqui tocar... al-
guna cosa teva mes so-
vint, Olquest any li agafat
una mania baja
per las Peras, siguent la
meva fruita
favorita,
tant es aixis
que hasta
en menjo
en la escudella,

La vigilia del ten
Sant ya ha agafo al
calor, pues entre els
fochs de trastas Vells

y la escalfo del vi ranci
y altres exjpansions de
arquesta

diada en dexom ab estat
de pasá una bona diada
sense necesitat de despre-
ciar rés, netaqui que
aquest any á casa
teva no hi hagut cap
Pere !! al
menos no
se hagués

mort el Periquito que
no hagnera siguit tant
notat lo ten Sant !!
Jo encare que no
aixi estat aqui dalt
personalment la meva
imaginació hi ha siguit
hi ha poqui contemplar
per medi de una
somiera que vaix

tindré, las probas de simpatia per part del Bobble Roma, y ara te esplicaré lo que, la meva imaginació va venre

Al despuntar la Aurora Italiana, ya no vas poguer

dormir el cant dels gats

y dels serenos te semblavan las melodias de Chopin y las briosas notas de un Gayarre, despues va entrar à la cambra la Madonna y te va dur el chocolata abllet, y aixo ultim vares preferir donaro ab ella en proba de agrahiment, per tot aven te semblava que hi vehiesis regalos, lo diguesit de interiaritats te semblava

que fos una caixa de musica y tots els objectes te agafaban formas artisticas y capritchosas, al llevarte ya vas trobar tots los punts estrategichs presos

pues tothom volia ser primer en felicitarte y cuant gorreros son els italians tot se te ho van menjar y sort vas tenir de amagarte els ous que va enviarte aquella de Albano ò sino crech

que te'ls hagueran mutilizat, cuantas apretadas de mia y abrazadas de cos, allo era el acabose, y es comprer, ypues tu ab lo poch temps que ts aqui has sapigut captarte las simpatias de totom, pues desde els Esmolets Pintors, Artistas, Dibuxants, Aficionats que es tiran.....al Art ab més ò menos vocació Empedradors, Paraygueros etc. etc. en fi tot lo mes granat del sexo fort, ab Dutzentats inclusible van felicitarte, ò enviarte tarjeta y en cuan al bello sexo, per la part que t toca, va cumplir, pues desde las cartas perfumadas de las Marquesas ricas que vas ballar per Carnaval, hasta las tarjetas enlutadas ab dol de Marit, de tot hi habia, pero lo que t va acabar de alegrar, despres de las mostras de simpatia que rebias.... va ser la triunfal entrada de nostre embaxador, als acorts de una musica de Ciegos, y que era el portador dels valiosos è indispensables regalos que t feya la Redaccio que com ya saps es molt Preservativa, tractanse de obsequiar à un bon company.

Despues també vaix sonar el Partadori di Cartis ab quina satisfaccio no las vas obrir, lo carrer semblava que hi haguès passat la profesó tant eran los trosos de sobres que hi habian, los companys tens van quedar admirats, pues desde la correspondencia del Rey de Rusia hasta la de n Comella de tot hi habia, despues vas fer un banquet explendit y no se si va ser una gusa que 'n picaba ò el sorolt que va fer un tapde botella de Champañ Italia, que n vaix despertar y ab gran sentiment no vaix poguer arribar al acabament de aquesta diada De tots modos te ho esplico per si com suposo va resultar un sommi de "ral la pessa" ò mes vent dit Realista

R. del Molma

ARTICLE IV.

A MON

ESTIMAT AMICH

Gayetano Carnet y Pocan

EN LA MORT

DE SON Pare .....

R. I. P.

Cau Pare es mor! mor! pera la nefasta, paraule c'omple mostre cost de tristesa y nostre anima de dol, emporta tanses dolces carinies, tendres amors y desvaneixen un cuinul d'illusions tan gran, q'uns fa aparéixer la mála com la blanca fumarada volvitada per l'alta xamenya de mostres llars.

Verdaderament aquets es un esp fatal y mes cuan es tan jove com nosaltres, á la edad de la llusyte mes terrible, a la edad en que mes que l'amor d'una aymau mare, es neresita los constans consells d'aquell home que per tuot q'estimem lu que fa per nosaltres, no l'estimem tan com cuan ja no existeise d'ell mes que la freda mortalla.

Coses com aquel son tan difícils de consolar, que la persona que per sa ilustració afecta y esperiència tracta de mitigar una mica haytals dolors, es veu a voltes ven compromesa per poguerlos dar y si una persona de tals condiciens apenas alcansa lo que sa volgut proposar, que eixe de fer fo petit ineste, fulla movedisa que ab una alenada d'aire desapareixe de la vista, sens que ni un petit rastre puguí dar senyals d'hon y passa?

Mes afortunadament contra ab ta benevolencia y en la de nos compangs en cual nom y en el propi t'escrich aquet petit treball trevall que per ser per ser no lem fet per lluimsé sens ni mica las condiciens literarias de cada cual,

prix que será encarregat qui mes malamen escrita de tots nosaltres, pro com que lo que manifesto es el sentiment que a tots ens a causat la sensible perdua y cuan un sentimen es verdader, per tosque que sia la pluma lo fons es lo mateix, perxo repeteixo mi atenit as escrites estes poques paraules.

Cuan es tenen pares com el ten verdaderament es molt trist el separarsen; pro cuan aquets pares olvi-dan un nom tan honrat e hilustrat al mateix temps que al noble modestia mi sa ban mi bolen saber ells mateixos lo que valen, allavors el queda l'arnet cuan menys la satisfaccio de saber que ton nom es pur y respectat, sens que cap taca embruti son noble fonar

Quina es la persona medianamen ilustrada que no coneixerá al colaborador del Diario de Barcelona, desde l'any 1853, ay que à l'any dels voluntaris d'africa ja formava part del cos de redacció, qui deixava de coneixer a n'aquell honrrat català que poguen y volguen seguir la carrera d'enjinier, no va vologuer obtenir lo títul fins que aqui en Barcelona mateix lo poguerin otorgar y com u ha fet a ben segur que ja s'entra cordenostes pares cuan al 5 C va fundar la Revista Industrial, en la cual va fer saludables campanyes en defensa de la catedra que ab justizia demanava y tan es va fer sentir sa veu quels de Madrid

pan tenir que accedirí.

Son Pare amich Carnet hera d'aquells homes que vulgarment en diém de ferro; digna fill de la rassa dels almogavers, trevallar sense descans, lluytar fins a morir; en lo treballar bona proba en dona cuan á lany 1284 y omes tard el 83 lo Rey Alfonso va venir a Barcelona. Entusiasta com hera en Layetano Carnet y Mas de la actual Dinastía) va requirlo per tot arrén va anar a totes parts y confós un cop entre la moltitud y codeiscame altres ab la noblesa va alcansar sapiquer lot cuan feya tot cuan deya y hasta crec que de tant ficsarsi hauría endavinat lo que pensava y arribat a la redacció sense descansar l'hauríplía fehribment tota la gasetilla del Brusi. Molts y molts mes fet

podria esplicarte de tan pare que tu els
saps mes que tots nosaltres, pero que si
els escrits es tan vols pera dirte ab
verdader afecte, que qui ha tingut
un pare tan bo com el teu, pues es
que t'a convolis, pues Deu ja li aurá
dat el premis q'ues merecia y els ho-
mes en guardaran la memoria d'un
dels c'an tingut mes nostre terra; me
a que entrevenar mes si los travalls
q'ell vol va fer cuan l'Exposició
Universal ja ni hauria per fer la
Biografia d'un patrici; allora hera
escriurer y llegytar apenas iniciada
la idea aquell home q'ues a la
vegada periodista, escritor, taquigrafo
y el cual va fundar l'academia me
bona de Barcelona y que encara en
formada par com a President honorari

mestre veler, mestre industrial y per
ultim engínyer. Sols ab la fama
de que Barcelona fos la primera
de fer tan colosal y similisadora
obra va fer llansas y va llurar
batallas ab sos enemichs fen escal-
far als indifarens y arriban sos tra
balls als limits de lo incomprehible
pero el Fundador de la Revista In-
dustrial no tornava enrera per ses,
díxis es que. cuando lo vaig fer perit de
vos en lo Jurat de la Universal
allavors es van veure sas bonas con-
diçions. Jamés díxis com molts es fiàn
de lo que hi diuen ell no nos es
fiàvor de lo que feya y deya per enten-
dre q'era la mes bona de complir
ab son deber y ab lo sacre que li ha-
viàn ofert arriban son trevall

fins aveni dia que testava trento cla-
ses de vi quitanli totas las ganas de men-
jar pro no rebaixanli las de ~~de~~
travallar, pues á las tranquilas
horas de la nits enan totom re
pura de las fatigas del dia, ell
tot vol en el seu despaix escribia
las impresions rebudas durant la jor-
nada y per acabar et diré que
l'historiador de Monserrat el que
coneixia totes les llegendes de la ter-
mere Montanyes fins al punt
que en una de las mes grans fets
que allí han celebrat meres que en
sert convit al llegire las croni-
cas de tots los corresponsals que la
d'ell fos estrepitosament aplaudida,
perque cada una dellas hera una perla
despresa d'aquellas poeticas terras y
d'aquells historics racans.

Consolat doncs Cornet que qui
tal pare ha tingut pots esperar dignam
en a ser estimat dins la societat
y ton nom ab lo temps pot esser co-
negut com lo matix de ton Pare lex
cursionista mes intrepit de Catalu
nya. Consolat y regígnet que mols
d'altres no son encara tan dictjosos
com tu, pues et queden encara la
Mara y la germana la Mara que son
nom solo ens porte a la memoria
y dins lo cor un amor tan dols y
pur que jamay en trobarem cap dalla
aqui en la terra que lassim'a igualar; un
germana que ab sa puresa y dolce terne
re es per tu una companya de inmesu
rable valor estimalas be Cornet com sem
pre las has aimadas que qui burra als
seus diu l'adagi De bonsra a nell y
rep la mes afectuosa abrasada de tas
companys que deplorem de tota cor
ta desgracia.

per la redacció J. Comellas Vinas

Actualitats

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

1001528319

BIBLIOTECA DE CATALUNYA
BC

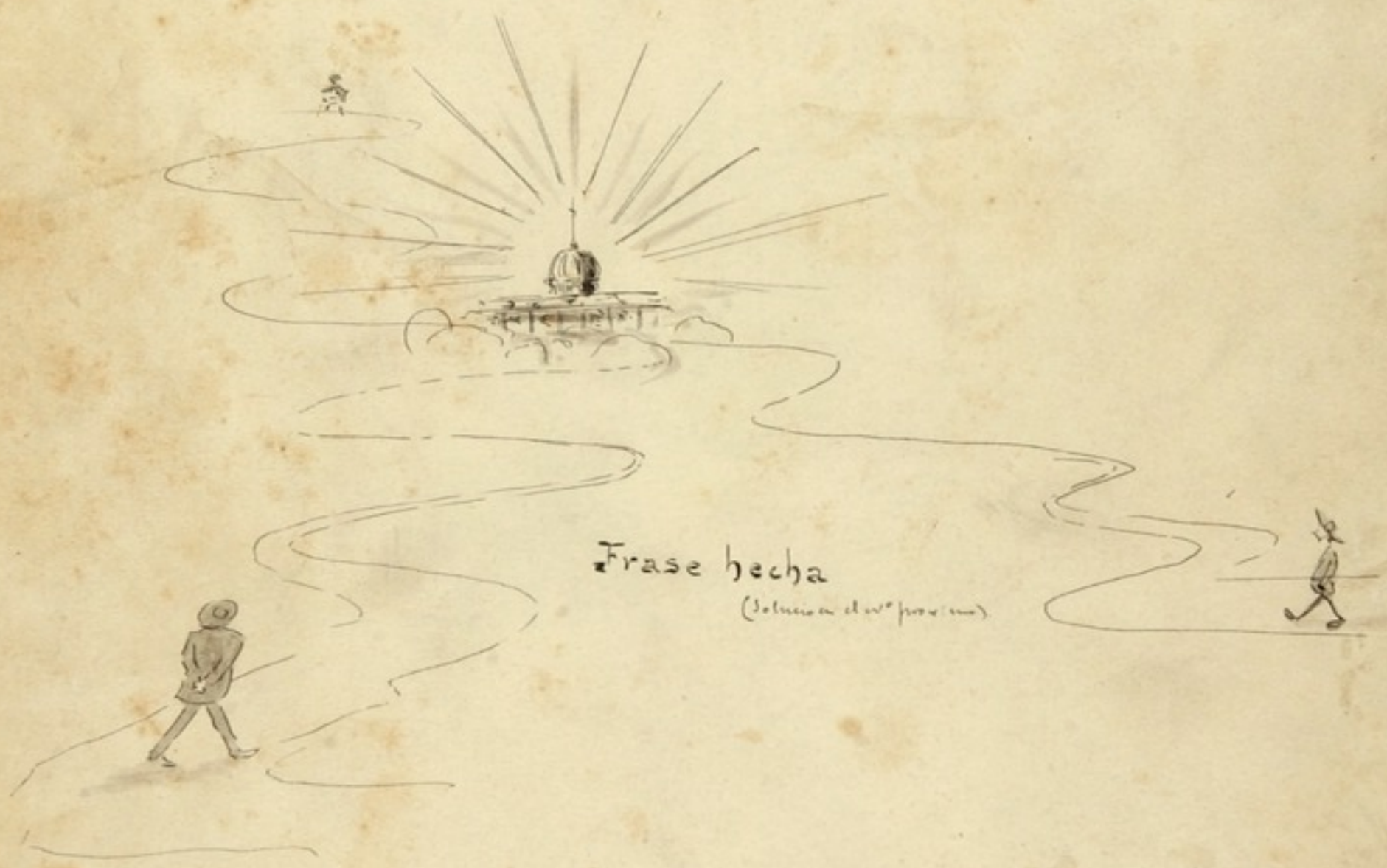
Frase hecha